

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΕΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΟΥ ΣΤΟ ΘΗΣΕΙΟ

Γράφει ο Θόδωρος Μεγαλοικονόμου

Η έξωση του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων από το ιστορικό κτίριο της οδού Ερμού 134, που αποφάσισε η Μενδώνη με την ανάκληση της άδειας χρήσης του, με αφορμή την εκδήλωση για το έγκλημα της Πύλου, ένα έγκλημα που η κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει η Μενδώνη επιτέλεσε, δεν είναι απλώς μια ακόμα πράξη ρεβανσισμού, τιμωρίας, αυταρχισμού, μια από τις πολλές παρόμοιες με τις οποίες μας έχει συνηθίσει αυτή η κυβέρνηση. Είναι, πολύ περισσότερο, το σήμα κατατεθέν μιας εν εξελίξει κοινοβουλευτικής δικτατορίας, όλο και λιγότερο κοινοβουλευτικής και όλο και περισσότερο δικτατορίας, στη βάση της οποίας θα ασκείται όλο και πιο ανοιχτά η διακυβέρνηση από το «επιτελικό κράτος» του Μητσοτάκη.

Ηταν μια εκδήλωση για την δολοφονία εκατοντάδων προσφύγων ανοικτά της Πύλου, όχι η πρώτη τέτοια δολοφονία προσφύγων, αλλά η πιο μαζική που έχει επιτελεστεί από την όποια χώρα της «Ευρώπης φρούριο» από τότε που ξέσπασε η λεγόμενη «προσφυγική κρίση» το 2015. Η Μενδώνη, με αποστολή την ποικιλότητα τιμμενοποίηση κάθε ίχνους πολιτιστικής κληρονομιάς, θα ξέρει πολύ καλά, ως μέλος της κυβέρνησης, τι έγινε στην Πύλο και είναι γι' αυτό που γίνεται τόσο πιο επιθετική και κατασταλτική όσο περισσότερο αυτή η κυβερνητική δολοφονία δεν ξεχνιέται, μέσα στην ακατάπαυστη ροή αποκλειστικά «μαύρων» συμβάντων που παράγουν οι πολιτικές αυτής της ακροδεξιής νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης. Παραμένει στο προσκήνιο από αλληλέγγυους και αγωνιστές που στοχεύουν στη ρίζα του κακού, στην πραγματική αιτία, στους πραγματικούς δολοφόνους.

Και είναι προφανώς γι' αυτό που έσπευσε, σ' αυτό το χώρο ενός πραγματικού πολιτισμού, όπως είναι το κτίριο αυτό του ΣΕΑ, ένας δημοσιογράφος, ενσάρκωση του ακραίου αυριανισμού και του ακροδεξιού λαϊκισμού, για να σερβίρει τα συμβάντα της εκδήλωσης με τρόπο που θα έδινε το έδαφος στη Μενδώνη να ρίξει και το πολιτικό και πνευματικό της τσιμέντο στο κτίριο που έχει παραχωρηθεί στον ΣΕΑ.

Το κτίριο αυτό είναι μια πραγματική όαση, νησίδα πολιτισμού από τις ελάχιστες, ή και μοναδική, μέσα σε μια πόλη που έχει παραδοθεί από την κυβέρνηση και την δημοτική αρχή στα κοράκια της τουριστικοποίησης και της κερδοσκοπίας, με τη φτώχεια και την εξαθλίωση να απλώνεται σε όλο και ευρύτερα κοινωνικά στρώματα και τον πολιτισμό, ή ό,τι έχει απομείνει να είναι, ή επικρατήσει να ονομάζεται, «πολιτισμός», να μετατρέπεται, από την Μενδώνη και όλους τους συναφείς, και να

προωθείται ως εμπόρευμα. Στο κτίριο του ΣΕΑ έγιναν όλα αυτά τα χρόνια οι πιο ποικίλες εκδηλώσεις, καλλιτεχνικές, επιστημονικές, πολιτικές κοκ. Με πλήρη σεβασμό, από τις πιο διαφορετικές συλλογικότητες που συμμετείχαν, του χώρου, της ομορφιάς του, του «μέσα» και του «έξω».

Τώρα η Μενδώνη, που φωτογραφίζεται και εκπροσωπεί το, υπό την ευρεία έννοια, Λιγνάδειο «πολιτιστικό» περιβάλλον, θέλει να πνίξει εκείνη τη **φωνή που ενώνει τον πολιτισμό με το νοιάξιμο για τον «άλλο»**, που βλέπει σαν δομικό στοιχείο **ενός πραγματικού πολιτισμού** το νοιάξιμο για τον πρόσφυγα, για το κάθε υποκείμενο ψυχικού και κοινωνικού πόνου. Αλλά και φωνή κοινωνικής αντίστασης ενάντια σ' ένα σύστημα, αυτό που υπηρετεί η Μενδώνη και οι γνωστοί δημοσιογράφοι, κολαούζοι και σφουγκροκωλάριοι της κυρίαρχης εξουσίας, που δεν μπορεί να δει, πλέον, τη δική του επιβίωση παρά μόνο στη «σπαρτιάτικη» στήριξη από τη μια, και στην εξόντωση, από την άλλη, όλων αυτών, των εκατομμυρίων «κοινωνικών απόβλητων» που αυτό, με τις πολιτικές του, δημιουργεί.

Ο ΣΕΑ ήταν και είναι όλα αυτά τα χρόνια μια τέτοια **φωνή**. Και αυτή η **φωνή** πρέπει να παραμείνει, στο ιστορικό της κτίριο, νησίδα υπεράσπισης του πολιτισμού, σ' έναν κόσμο όπου ο πολιτισμός αντικαθίσταται από τη σύγχρονη βαρβαρότητα (πολύ χειρότερη από την παλιά).

Η άθλια απόφαση της Μενδώνη απαιτεί μια **κινηματική απάντηση. Και είναι καθήκον όλων μας να συμπαραταχθούμε με τον ΣΕΑ στο κτίριό του.**

12/8/2023

Θ. Μεγαλοοικονόμου